

EL PP RECORRE L'ESTATUT DE CATALUNYA,
DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL
PER GUANYAR VOTS A ESPANYA

EL PP I CIU VOTEN CONTRA EL
FINANÇAMENT DE CATALUNYA

EL PP I CIU, CADA COP MÉS JUNTS

EL PP I CIU VOTAN CADA VEZ MÁS JUNTOS
EN EL CONGRESO DE LOS DIPUTADOS

EL PP APROVA ELS MATEIXOS ARTICLES
A ANDALUSIA I
EXTREMADURA,
QUE DESPRÉS RECORRE A
CATALUNYA

EL PP FA UNA POLÍTICA ANTICATALANA

EL PP RECORRE LA LLEI D'EDUCACIÓ

sumari

4 ACTUALITAT PP i CiU cada cop més junts

6 - 12 ACCIÓ DE GOVERN

- Aprovació del pla d'infraestructures
- Nova llei de salut
- Reforma de l'impost de successions
- Pla d'Ocupació Juvenil
- Més transport públic i més adaptat
- Inauguració de la L9

13 ENTREVISTA

Quim Nadal, Conseller de DOPT

17 ENTREVISTA

Núria Parlon, Alcaldessa de Santa Coloma

18 IV CONVENCIO MUNICIPAL DEL PSC

El PSC Treballa des del municipalisme per superar la crisi

22 CORTS

Pressupostos 2010

José Montilla durant un dels actes a Barcelona

"Farem història"

Anem a presentar una batalla política com mai hem fet, amb unes ganes i una confiança en les nostres idees i en les nostres possibilitats extraordinàries"

Amb aquesta contundència Montilla va expressar la seva voluntat per fer del PSC "el primer partit al Parlament de Catalunya". Unes declaracions que el president va fer durant un dels actes "Construïm Catalunya amb fets" que van tenir lloc simultàneament a les 16 federacions del PSC a Catalunya.

Tot i que ara mateix les enquestes no són favorables al PSC, tal i com reconeixia Montilla, "encara queda molt de temps per endavant i podrem capgirar la situació, perquè la cursa encara no ha començat".

El primer secretari del PSC va demostrar la seva confiança en el nostre partit i en que sabrem transmetre als ciutadans i ciutadanes tota la feina que estem fent al capdavant de la Generalitat, doncs "els que creuen que ja està tot decidit, no coneixen la nostra capacitat mobilitzadora".

En aquest sentit el passat dia 28 el

PSC va fer un important esforç d'organització realitzant 16 reunions simultànies a les diferents federacions, en les que van participar Montilla, Zaragoza, Chacón, Corbacho i consellers i dirigents del partit.

Sota el títol "Construïm Catalunya amb fets" aquestes reunions donaran com a resultat més de 5.000 persones que faran "una acció conjunta d'explicació de l'esforç dels executius per fer front a la situació econòmica amb mesures per estimular l'economia, per mantenir la protecció social a les famílies més afectades per la crisi i per preparar el futur del nostre model econòmic" tal i com va comentar José Zaragoza a la presentació de la campanya.

Aquestes persones seran les encarregades de transmetre a la ciutadania que podem sortir de la crisi, amb una economia més competitiva i sense que ningú no quedi exclòs del progrés. ■

DESEMBRE 2009
NÚMERO 83

Endavant

És una publicació periòdica d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Organització i Finances del PSC

Director: Antoni Poveda

Coordinadora: Irene Sánchez

Disseny: Antonio Ramírez

Còmic: Manel Ferrer

Fotografia: Pepa Álvarez, Cristina Diestro, Jordi Bedmar i Arxiu Històric de la Fundació Rafael Campalans

Correccions: Montse Pallarés

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B-764-987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77, Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00

Fax 93 495 54 28

E-mail endavant@socialistes.cat

En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) i només en el cas dels afiliats i afiliades també en el fitxer del PSOE per a mantenir-lo informat/da de les seves activitats. Si ho desitja pot accedir, rectificar o cancel·lar les seves dades comunicant-nos ho per escrit a Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

En cumplimiento de la Ley Orgánica de Protección de Datos Personales, le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerle informado/a de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonoslo por escrito a Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

José Zaragoza durant l'acte de la Federació del Baix Llobregat

Miquel Iceta

Viceprimer secretari i portaveu del PSC

La irresponsabilitat del PP

Per lluitar contra la crisi amb el PP no s'hi pot comptar. El PP considera la crisi com a una gran oportunitat per desgastar el Govern i per sumar vots a costa de la difícil situació que molts ciutadans i moltes empreses estan travessant.

L'oposició dirigida per Mariano Rajoy s'ha convertit en un exercici continu de deslleialtat constitucional en temps difícils, i el seu darrer episodi l'hem vist aquesta mateixa setmana a la Conferència de Presidents Autònoms. Les autonomies governades pel PP es van abstenir en bloc en un acord que recull mesures necessàries per ajudar a combatre la crisi.

El Partit Popular porta massa temps exercint una feina més de demolició que d'oposició. I la feina sectària dels seus presidents autonòmics, oblidant la seva responsabilitat amb els seus ciutadans, és un nou exponent de l'estratègia de Rajoy: quan pitjor li vagi a Espanya i als espanyols, millor pel PP.

A Catalunya tenim ja molta experiència sobre les maniobres dels dirigents populars. L'hostilitat del PP amb respecte al nostre autogovern ha estat utilitzada durant el passat i també s'està utilitzant en l'actualitat, com a instrument per buscar rèdits electorals a la resta d'Espanya: quan pitjor li vagi a l'autogovern de Catalunya, millor pel PP.

El Partit Popular ha mentit sobre l'Estatut català (va arribar a dir que

L'estratègia de Rajoy: quan pitjor li vagi a Espanya i als espanyols, millor pel PP

estava tutelat per ETA), ha distorsionat la nostra realitat lingüística, ha fomentat l'animadversió amb respecte a Catalunya en d'altres Comunitats Autònoms (amb cunyes de ràdio o mitjançant la recollida de signatures per a la convocatòria d'un referèndum il·legal), ha impugnat l'Estatut i pressiona el Tribunal Constitucional que ha de resoldre aquest recurs. Pretenen que avui es llegeixi la Constitució com ho feien el 1978 els que eren contraris a incloure el terme "nacionalitats" i es van oposar al seu Títol VIII. També aquí els presidents autonòmics del PP varen fer el seu paper, promovent la candidatura de dues persones a tota Espanya per escollir quatre membres del Tribunal Constitucional que ha de designar el Senat. Enlloc de promoure candidats de les seves Comunitats, es van limitar a posar el segell a la proposta única realitzada des del carrer Gènova.

Des del PSC hem denunciat aquesta estratègia. I és una llàstima que no tots els partits catalans facin el mateix, i que davant la irresponsabilitat del PP hi hagi partits com CiU que li facin el joc. L'estratègia d'Artur Mas passa per no descartar el suport del PP per intentar arribar a la Presidència de la Generalitat. La irresponsabilitat del PP es veu així alimentada per la complicitat de CiU. Com va passar fa uns dies al Congrés dels Diputats, quan els vots de CiU es van unir als del PP per posar en risc més de 9.000 milions d'euros en inversions i finançament per a Catalunya. ■

PP i CIU, cada cop més junts

No ens hauria d'estranyar que el Partit Popular i CiU tornin a coincidir en opinions i sobre tot en allò que voten. No ens hauria d'estranyar si tenim en compte que CiU mai va no votar contra uns pressuposts de l'Estat mentre governava el Partit Popular, i que va votar, dues vegades per a ser més exactes, la investidura d'Aznar.

No hauríem d'estar sorpresos, doncs, que un cop més PP i CiU es donin la mà per votar conjuntament contra els interessos de Catalunya. Perquè les dues forces polítiques han votat contra el millor acord de finançament que s'havia aconseguit fins ara a Catalunya, un finançament que dota a la Generalitat de més capacitat d'actuació per poder invertir en més infraestructures, més acció social, més benestar i més qualitat de vida per als seus ciutadans i ciutadanes. Davant d'això PP i CiU estan d'acord i voten en contra amb l'única intenció de seguir amb l'estratègia de posar pals a les rodes en contra del govern i del seu president, per treure algun profit electoral, en un tema tant important per a Catalunya, com és tenir un bon model de finançament.

També voten conjuntament al Senat, contra els pressuposts de l'Estat, que suposen més de 9.000 euros per Catalunya. ERC ha retirat definitivament el seu vet als comptes, i un cop més PP i CiU es queden sols votant la mateixa consigna. Tal i com ha comentat el coordinador dels diputats i senadors del PSC, Francesc Vallés, al respecte: "En comptes de posar-se al costat de la resta de partits catalans i esforçar-se per aconseguir entre tots el que els ciutadans es mereixen, CiU intenta vetar els Pressuposts, en contra dels interessos de Catalunya".

Una vegada més, el PP i CiU continuen interessant-se només per despistar a la ciutadania "en debats que no resolen

els problemes del país" tal i com ha comentat el Secretari d'Organització del PSC, José Zaragoza. Mentre els socialistes catalans estem "preocupats perquè el que afecta a la nostra vida és l'Estatut", CiU i PP s'enreden, junts, en clares estratègies electorals que no beneficien en cap punt els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, amb objectius conjunts davant la Llei d'Educació, els Pressuposts de l'Estat, o l'Estatut d'Autonomia. Objectius que no són els dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya sinó els seus com a partit.

No es pot entendre de cap altra manera sinó, que el PP hagi aprovat els mateixos articles a Andalusia i a Extremadura que després recorre a Catalunya. O que també hagi recorregut la Llei d'Educació, que

representa sens dubte una important millora al sistema d'educació actual.

Mentre que els socialistes reclamem la renovació del Tribunal Constitucional "per tal que la sentència sigui més legítima" tal i com va comentar Zaragoza, el PP continua el bloqueig a aquesta renovació perquè només els interessa aconseguir "una sentència negativa per a debilitar Zapatero" en paraules de Zaragoza.

Tal i com va comentar el President de la Generalitat, José Montilla, els socialistes sí que defensem el Tribunal Constitucional, mentre "d'altres bloquegen la seva renovació".

Per al president és evident que al PP han fet servir "males arts" contra l'Estatut fins i tot abans de que arribés al Congrés, convocant un referèndum il·legal.

"Això sí que és pressionar al Tribunal Constitucional i no respectar les regles del joc, que entre d'altres coses marca la Constitució", va afegir

El PP es manté en la seva política anticatalana, i CiU el recolça votant conjuntament amb el partit popular al Congrés. Tots dos amb l'objectiu de guanyar més vots a Espanya, però deixant de banda els interessos de Catalunya.

Ens trobem en una important batalla política a Catalunya, tal i com ha comentat Zaragoza, i aquesta batalla "és la defensa del seu estatut". En aquesta batalla el PSC ens hem posicionat i la nostra postura és evident: a favor de l'Estatut i a favor de Catalunya. ■

Jordi Solé Tura, referent polític i moral

Montserrat
Tura i Camafreita

Jordi Solé Tura, un home sòlid i senzill, reconegut internacionalment com una de les ments més lúcides del pensament polític de finals del segle XX, afable i humil com la seva procedència, pertanyent a una generació que ell mateix va dir-ne "ens va caure al damunt tota la història d'Espanya quan tot just acabàvem d'obrir els ulls", va esdevenir un símbol de la lluita anti-franquista i de l'estructuració de l'Estat de Dret amb el que conqueríem drets inviolables i es reconeixia el caràcter plurinacional d'aquella Espanya on s'havien negat tota expressió de diversitat cultural i política sota el terror imposat per les armes durant la dictadura militar. En Jordi era d'aquells líders socials que van molt més enllà dels partits en què militen, fins i tot més enllà de ser polític, més enllà de ser professor, més enllà de ser activista. Senzill però ferm ha obtingut el reconeixement dels seus companys de

Amb la mort de Solé Tura el passat 4 de desembre, ens deixa una de les figures més importants del socialisme català, una trista perduda per a la democràcia, per als socialistes i per als catalans i catalanes. Des d'aquesta revista hem demanat a la Consellera de Justícia, i Secretària de Cultura del PSC, Montserrat Tura unes paraules per recordar la figura de Jordi Solé Tura, un home que ha estat i és un referent moral i polític de primer ordre.

Fotograf: Colita.

Jordi Solé Tura durant la presa de possessió de Pasqual Maragall al balcó del Palau de la Generalitat (20/12/2003)

militància (PSUC, Bandera Roja i PSC), però també dels seus adversaris. Catedràtic, degà, diputat, regidor, senador, ministre, membre del Consell d'Europa, referent per a tots els que iniciaven camí cap a la democràcia, va posar la seva intel·ligència privilegiada al servei de totes les causes justes, en defensa dels drets humans que considerava inviolables, pot-

ser per això, en el moment de la seva mort van voler acompanyar-lo des de Príncep Felipe, el President de la Generalitat, els Ministres del govern espanyol, les autoritats acadèmiques, però -sobretot- les persones humils, les que de prop o de lluny van ser companys d'una lluita que no s'acaba mai. Perquè tot i ser pare de la Constitució era conscient que la llibertat s'ha de guanyar cada dia.

Just quan la implacable malaltia de l'Alzheimer li començava a destruir el seu teixit cerebral ens alertava del risc que prostituir l'esperit del pacte constitucional que reconeixia el desenvolupament en plenitud de les realitats nacionals d'un Estat compost en base a la doctrina jurídica de la fidelitat federal i no de confrontació. Malauradament l'actitud extrema del Partit Popular, està impregnant la política espanyola cap a posicions uniformadores que són precisament les que Solé Tura va intentar evitar.

Per ser-li fidel, per ser lleial i no destruir el valuós esforç de la seva vida hem de denunciar amb fermesa aquesta prostitució de la llei general que emmarca la nostra democràcia, perquè l'esperit Solé Tura no és el passat sinó el futur necessari. ■

Jordi Solé Tura, novembre 1991

Jordi Solé Tura (Mollet del Vallès, 1930-2009), a la seva joventut va militar al Frente de Liberación Popular (Felipe) i a la Organització Comunista d'Espanya (Bandera Roja) va ser diputat del PSUC del 1977 fins el 1982, un dels set ponents de la Constitució espanyola, va ser també ponent de l'Estatut de Catalunya de l'any 1979. Al 1985 va estar nomenat Decà de

la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona. Militant del PSC des de 1989, el 1988 va ser Diputat al Parlament pel PSC i Senador en representació de la cambra catalana. Diputat al Congrés des de 1989 fins l'any 2000, va ser Ministre de Cultura des de 1991 a 1993 al govern de Felipe González. Durant el seu mandat es van realitzar les obres de remodelació de la Biblioteca Nacional, es van començar les del Teatre Real, es va inaugurar el Museo Thyssen-Bornemisza, el centre d'Art Reina Sofia es va convertir en Museo de Arte Contemporáneo, i va realitzar el trasllat a aquest centre del Guernica de Picasso. Senador per Barcelona del 2000 al 2004, i membre de la Comissió Executiva del PSC des de 1991 fins l'any 2000.

- Aprovació del pla d'infraestructures
- Nova llei de salut
- Reforma de l'impost de successions
- Pla d'Ocupació Juvenil
- Més transport públic i més adaptat
- Inauguració de la L9

ACCIÓ DE GOVERN

100.000 milions d'euros d'inversió en els propers 12 anys per a unes infraestructures de futur

Culminem el canvi que el PSC està fent a Catalunya amb l'aprovació del Pacte Nacional d'Infraestructures.

Aquest pacte és un pas més en l'enfortiment de Catalunya, una aposta per generar una economia d'alt valor afegit, amb infraestructures de comunicacions i una societat més cohesionada socialment i territorialment, un desenvolupament més sostenible i més qualitat de vida i benestar per als ciutadans i ciutadanes.

El Govern vol consensuar aquelles grans actuacions que necessita el

país en infraestructures del transport, de l'energia, del cycle de l'aigua, dels residus i dels regadius. Per tant, aquest pacte té com a objectius fonamentals la creació de riquesa, el desenvolupament sostenible, la cohesió social i territorial, la qualitat de vida i el benestar dels ciutadans. Per tal d'assolir aquests fonaments el Pacte estableix 22 objectius a aconseguir mitjançant més de 125 mesures que es desenvoluparan amb actuacions concretes.

Es compta amb una inversió prevista de 100 mil milions durant 12 anys, que suposa més de 8 mil milions anuals, molt per sobre de la mitjana dels darrers anys. Som el primer Govern de Catalunya que planifica el futur tot corregint les deficiències del passat.

Es tracta d'un gran acord polític i social que generarà 1,2 milions de llocs de treball.

Definim unes infraestructures que redueixen les desigualtats socials i territorials i enforteixen la transició cap a una economia d'alt valor afegit:

Per tal d'assolir aquest acord el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques coordinarà la representació del Govern, que estarà formada pels Departaments d'Economia i Finances; Governació i Administracions Públiques; Universitats, Innovació i Empresa; Medi Ambient i Habitatge i Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

El pacte té una sèrie d'objectius com són: assolir un nou model de gestió aeroportuària, convertir els ports catalans de Barcelona i Tarragona en la gran porta logística del sud d'Europa, dotar Catalunya de sòl per a activitats empresarials, garantir el dret a la mobilitat de les persones, incrementar la quota d'usuaris del transport públic col·lectiu tant a la Regió Metro-

politana de Barcelona com als principals sistemes urbans de Catalunya, gestionar el servei de transport ferroviari de passatgers de rodalies i assumir la transferència dels trens regionals per impulsar-ne la millora, estendre la xarxa ferroviària de rodalies a les principals àrees urbanes de Catalunya i impulsar el Tren-Tramvia, els metros regionals i els metros comarcals al conjunt del territori català. També completar la xarxa d'alta velocitat i planificar els futurs eixos ferroviaris de Catalunya. Millorar la mobilitat de mercaderies, impulsant-ne el transport ferroviari.

Definir una nova política de peatges. Es pretén que la gestió dels peatges sigui un element regulador de la mobilitat i de millora ambiental. Dotar el país d'una xarxa viària ben integrada. Garantir l'abastament d'aigua. Reduir la generació de residus i promoure'n el màxim aprofitament per tal de considerar-los com un recurs. Ampliar l'accés als serveis de comunicacions electròniques com la TV digital, la telefonia mòbil i la banda ampla, per assegurar la cohesió digital.

Impulsar els regadius com un dels motors del desenvolupament del territori rural i un dels factors de competitivitat i de diversificació de l'economia. Fomentar l'estalvi i l'eficiència energètica i impulsar les fonts d'energia renovables. Potenciar la xarxa d'infraestructures de transport i de distribució d'electricitat que garanteixi el subministrament a tots els nuclis habitats i als centres de producció econòmica en condicions de qualitat. Impulsar la utilització del Gas natural com a font d'energia. Es preveu l'ampliació de la planta de regasificació de gas natural líquid de Barcelona i nous gasoductes d'interconnexió amb França, entre altres mesures. Reduir la intensitat energètica del PIB potenciant la mobilitat sostenible. ■

Amb aquest ja són quatre els pactes que el President Montilla ha signat en les àrees que es va comprometre a millorar: Habitatge, Recerca, Immigració i Infraestructures.

Tots els participants de la signatura del pacte d'infraestructures

Llei de Salut Pública: Apostem per la prevenció de les malalties

El parlament ha aprovat per unanimitat aquesta llei que és la primera d'aquest tipus a tota Espanya.

Entenem la prevenció com un dret per als nostres ciutadans i ciutadanes, per tant aquesta llei és el compromís del govern de posar la salut pública al capdavant de les accions de govern, tot garantint una sèrie de serveis preventius. Abordant la salut de manera integral, no només des de l'atenció a la malaltia, sinó també inclouent-hi la prevenció i la promoció de la salut.

Un procés que no s'havia tingut en compte a les reformes sanitàries que va patir el nostre país la dècada dels 80-90 i que gràcies a la gestió de la Consellera Marina Geli i del govern encapçalat pel PSC s'ha pogut portar, ara, a terme.

Després de la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya, l'aprovació de la Llei de Salut Pública suposa la consolidació del model sanitari català.

La nova Llei de Salut és una llei innovadora, progressista, integradora i transformadora. Innovadora i progressista doncs és la primera d'aquest tipus a tot l'Estat. Incorpora les tendències inter-

nacionals i les visions més modernes en salut pública, responent al mandat de la Unió Europea d'assegurar un elevat nivell de protecció de la salut humana en la definició i implantació de totes les polítiques" (article 152 del Tractat d'Amsterdam). Integradora doncs permetrà treballar contra les desigualtats en salut per raó de gènere, classe social i grup ètnic. Donant resposta a les situacions de desnivell que es venen produint, sobre tot en el cas de les dones.

La transformadora perquè suposa la creació de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, un ens públic governat per la Generalitat i els ajuntaments, orientat al suport de les funcions polítiques i d'autoritat, i a l'execució integrada, resolutiva i eficient de les funcions i serveis essencials de la Salut Pública. L'Agència tindrà a més una especial orientació vers el territori i la comunitat.

També inclou la salut laboral i la mediambiental, totes dues de gran impacte poblacional. Treballant per donar resposta als nous reptes com el canvi climàtic o les diverses crisis de salut que s'han produït a nivell internacional en

els darrers anys (vaques boges, pandèmia gripal...)

Diversos estudis internacionals demostren que cada euro invertit en accions de salut pública és 50 vegades més productiu en termes de salut, que l'assistència sanitària a la malaltia.

La Llei recull les prestacions i els serveis de salut pública que s'hauran d'adreçar als ciutadans i ciutadanes, tant de forma individual (com el suport per deixar de fumar) com col·lectiva (com els plans de promoció de l'exercici físic i de l'alimentació saludable, o la vigilància i control dels establiments alimentaris i de les aigües de consum humà, entre d'altres...) i també als riscos ambientals (promoció d'entorns saludables). També es realitzaran accions destinades a reduir la pobresa a la salut, com el programa "Salut als barris", que entre d'altres actuacions facilitarà fàrmacs a persones amb pocs recursos; o accions destinades a millorar la salut laboral (promovent l'exercici i l'alimentació saludable). Per tant, la llei garanteix les prestacions individuals i col·lectives, per generar confiança i seguretat en la ciutadania i en els agents econòmics i socials.

Totes aquestes mesures suposen, a més d'una millora de la salut tant individual com col·lectiva de la població, una millora en la qualitat de vida i un important estalvi econòmic, doncs diversos estudis internacionals demostren que cada euro invertit en accions de salut pública és 50 vegades més productiu en termes de salut, que l'assistència sanitària a la malaltia. ■

Marina Geli visitant un centre de salut

El 94% dels catalans no pagaran l'Impost de Successions

El govern reforma i fa més just l'impost.

Gràcies a la reforma, només seguirà pagant un 6%, dels contribuents, és a dir, les herències de gran quantia. Com a resultat de la reforma es suprimeix l'impost per a les classes mitges i els treballadors; es rebaixa l'impost a les classes mitges altes, mentre que es manté substancialment l'impost per a les grans herències.

La reforma de l'impost s'aplicarà de manera progressiva (entre gener de 2010 i gener de 2011). Gràcies al 6% de contribuents que seguirà pagant, es conserva una part important de la recaptació que la Generalitat obtenia fins ara. Quan l'impost s'implementi plenament (2012), s'estima que la recaptació estarà prop dels 450 milions d'euros. És a dir, la meitat del que es recapta actualment.

Aquesta reforma compleix un com-

promís del Govern del President Montilla, que sempre ha apostat per una reforma significativa però no per la total supressió de l'impost. La supressió total de l'impost no hagués estat justa perquè aquest impost té una funció social: contribuir a l'existència d'uns serveis públics de qualitat. Com deia el President de la Generalitat: "som coherents amb els nostres principis: la justícia social, la redistribució de la riquesa i reconèixer l'esforç d'estalvi de les famílies."

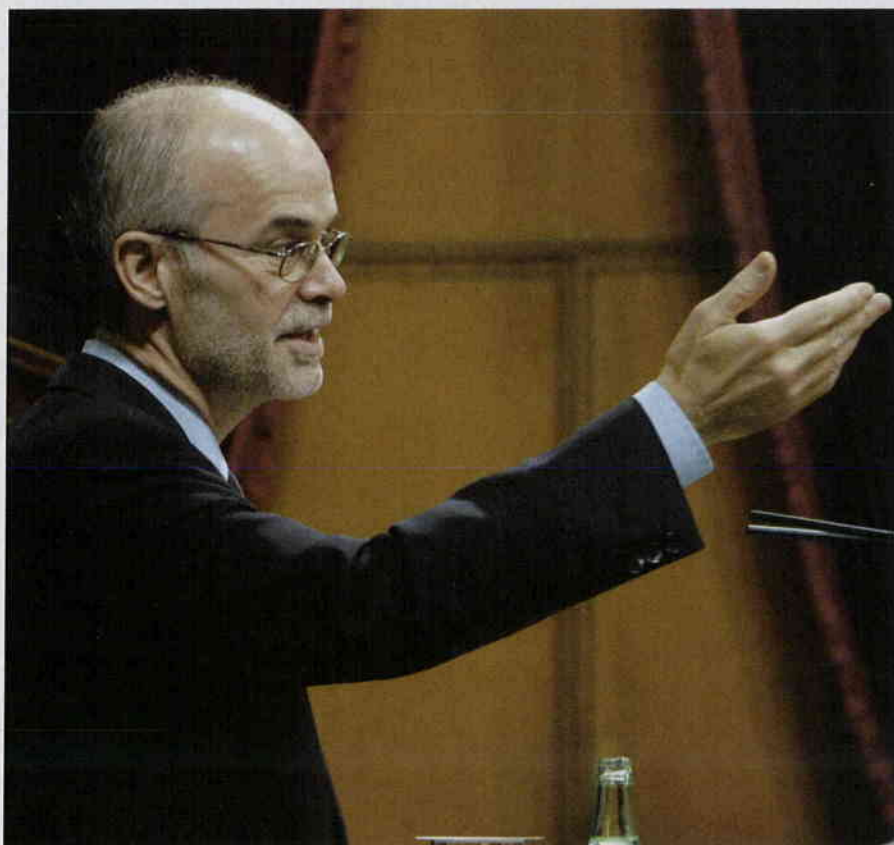
L'impost tal i com funcionava ara no era just. Generava situacions difícils d'entendre. Provocava que tinguéssin lloc situacions en las que patrimonis mitjans havien de pagar massa. Era necessari, per tant, una reforma, i gràcies al PSC al capdavant del govern, aquesta reforma ha estat possible. Amb aquesta reforma, a més, ens situem en

"som coherents amb els nostres principis: la justícia social, la redistribució de la riquesa i reconèixer l'esforç d'estalvi de les famílies."

la mitjana europea, establint un marc que promou una situació molt similar a la que tenen a Alemanya, Holanda, França o Gran Bretanya, i la immensa majoria de països d'Europa, on es manté l'impost, però considerablement inferior al que teníem fins ara a Catalunya. Per tant, gràcies a la reforma, ens equipararem a la majoria de països europeus.

La reforma elimina objectivament qual-sevol necessitat de suprimir l'impost, per tant, garanteix el seu futur. Defensar la supressió total de l'impost és equivalent a posar-se al servei dels interessos de les famílies amb més patrimoni de Catalunya, perjudicar les finances de la Generalitat i la qualitat dels serveis públics de Catalunya. PP i CiU, en contra de la reforma, són els partits que defensen les Grans Fortunes, és a dir, només defensen els interessos de la minoria més rica de Catalunya. I des del PSC, no podem admetre que CiU i PP identifiquin l'interès general dels catalans i les catalanes amb l'interès particular de la minoria més rica (el 6% dels contribuents) de Catalunya.

Per la seva part, CiU no sols no va eliminar aquest impost quan governava, si no que ni tant sols el va reformar per fer-lo més just i ara és incapaç de reconèixer que el Govern del PSC, un poc més, ha fet el que calia. Un reforma més justa per als catalans i catalanes i per tant, més justa i millor per a Catalunya. ■

Antoni Castells, conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya

Volem una ocupació juvenil de qualitat

El President Montilla ha signat l'acord de mesures per a l'ocupació juvenil a Catalunya 2009-2012

El Govern, juntament amb els agents socials i econòmics, treballa per als joves i amb els joves, per tal de donar resposta a les seves dificultats específiques en el mercat de treball.

Un acord que ha estat possible gràcies al consens entre Govern i organitzacions empresarials (PIMEC i Foment), sindicals (Acció Jove-CCOO, Avalot-UGT) i juvenils (Consell Nacional de la Joventut de Catalunya).

Aquest acord neix amb uns objectius clars com definir les línies d'actuació en l'àmbit de les condicions laborals dels joves a partir de conèixer quina és la seva realitat actual i quines són les necessitats i mancances que s'hi observen. Amb aquesta idea, les accions de treball aniran destinades a afavorir l'entrada dels joves al mercat de treball en plenitud de condicions i oportunitats; facilitar la seva permanència i progrés professional en el mercat laboral; afa-

vorir les relacions entre l'àmbit formatiu i el mercat de treball; fomentar l'accés dels joves a la formació i incentivar la qualitat de la seva ocupació (al voltant de 2.000 joves en risc d'exclusió social es beneficiaran d'un programa que els formarà, orientarà i inserirà en el mercat de treball).

També es vol fomentar l'emprenedoria a les escoles de secundària, amb la instauració d'un mòdul específic per a la creació d'empreses a la FP que arribarà a 44.000 alumnes l'any. A més, el Pla de Govern 2007-2010 recull la voluntat del Govern d'afavorir l'emancipació juvenil mitjançant la signatura d'un acord que tingui per objectiu reduir la precarietat, la temporalitat i la sinistralitat dels joves en el mercat de treball. També es desenvoluparan actuacions específiques per a joves amb discapacitat. En concret, es potenciarà el treball amb suport per a joves amb discapacitat o trastorn mental i així afavorir la inserció de qualitat en el mercat ordinari.

El Govern destinarà 200 milions d'euros per desenvolupar tots aquests objectius, que recullen unes 65 actuacions específiques per als joves d'entre 16 i 29 anys en el marc d'aquest acord que inclou mesures per a l'ocupació juvenil a Catalunya 2009-2012.

L'acord es revisarà anualment i serà flexible, de forma que s'avaluarà i s'hi introduiran els canvis que es considerin necessaris en funció de l'evolució del mercat de treball. D'aquesta manera es crea un espai permanent de concertació amb els agents socials i econòmics per treballar en polítiques laborals específiques per a les persones joves.

Mar Serna, José Montilla i Antoni Castells anant cap a la reunió de l'executiu

Mar Serna a la presentació del pla d'ocupació juvenil

Les actuacions de la Inspecció de Treball -que a partir de 2010 serà traspasada a la Generalitat- també tindran com a centre la vigilància de les mesures de prevenció de riscos laborals dels joves, i farà especial incidència també en la seva vulnerabilitat davant dels riscos psicosocials. També tindrà cura que les empreses facin un bon ús de la contractació en pràctiques i en formació. I que la contractació temporal de les persones joves s'ajusti a les causes previstes a la normativa laboral i que es redueixi la taxa de temporalitat.

La igualtat d'oportunitats per als joves en el món laboral depèn de la seva formació. Aquesta és una eina imprescindible per millorar les oportunitats d'ocupació.

És per això que en aquest eix es promou l'accés dels joves a la formació professional, en línia amb l'objectiu del II Pla General de la FP a Catalunya d'incrementar en un 40% el nombre de joves que opten per aquests estudis, tot incrementant el nombre de persones que els completen amb èxit.

També s'impulsen acords per afavorir la transició entre els cicles formatius de grau superior i els estudis universitaris. En aquest sentit, aquest curs 2009-2010, els alumnes que cursaran estudis de formació professional superaran els d'estudis presencials i a distància que faran batxillerat. Concretament, 106.486 persones cursaran ensenyaments professionalitza-

dors. D'aquesta manera s'ha assolit l'objectiu del Govern de superar els 100.000 alumnes.

Un dels altres eixos importants de l'acord es el reforç de les polítiques que permetin la conciliació de vida laboral, acadèmica i personal. En concret, es posaran en marxa experiències pilot amb empreses col·laboradores de sectors amb força presència juvenil (comerç, restauració, per exemple...). Així com l'adopció d'una millor organització dels estudis universitaris, professionals i per a l'ocupació.

La situació dels joves en el mercat de treball és preocupant, la taxa d'atur entre els joves (16 a 29 anys) és actualment del 26,6%, més de 10 punts per sobre de la taxa d'atur global (15,8%). Han patit amb major intensitat l'increment de l'atur, perquè tenen una major taxa de temporalitat i això ha fet que en molts casos no se'ls hagi renovat el contracte de treball. Per això calia un acord com aquest que posa de manifest la voluntat del govern de treballar per una millor ocupació laboral per als joves, una ocupació que es fomenti en la formació, i la igualtat d'oportunitats i condicions. ■

Aquest acord contempla mesures realistes que incorporen la visió dels joves i amplia els àmbits d'actuació que ja recollien altres acords com l'Acord Estratègic o el II Pla de FP de Catalunya.

Més transport públic i més adaptat

Catalunya disposa de la xarxa de transport públic més adaptada d'Europa

El govern aposta decididament per fer del transport públic un servei per a tothom, per això està fent una inversió de més de 1.200 milions d'euros per adaptar la xarxa de transports a persones amb mobilitat reduïda.

Ja està adaptat el 100% de la xarxa d'autobusos de Barcelona, el 95% de les estacions de FGC de Catalunya. El 75% de la xarxa d'autobusos interurbana de Barcelona està adaptada i d'aquí a 3 anys ho estarà el 100%. Quant al metro, el 70% de les estacions ja estan adaptades i quan entri a servei la línia 9 al complet, tota la xarxa de metro ho estarà. ■

Exemple de transport adaptat a cadira de rodes

La L9 és un símbol de l'obra de govern

Gairebé quatre quilòmetres de vies subterrànies per on circularan trens d'última generació conduïts automàticament, sense conductor, per primera vegada a l'Estat espanyol; cinc noves estacions entre els barris de Can Zam i Can Peixauet, a Santa Coloma de Gramenet; 20.000 viatgers diaris a finals del 2010; un tren cada sis minuts, de les 6 del matí a les 10 de la nit. Ens trobem, tal i com va comentar el president de la Generalitat, José Montilla, a la inauguració del primer tram de la Línia 9, davant del "millor servei de metro del nostre país, i un dels més avançats d'Europa".

Montilla: "Aquestes són les decisions que hem de prendre: les que serveixen per a resoldre problemes concrets, com el de la mobilitat i el transport, per la immensa majoria de persones treballadores.

Avui les paraules es converteixen en fets."

La construcció de la Línia 9 avança a ple rendiment i s'estan acomplint els terminis per a l'entrada en servei. S'han construït 33,5 dels 50 quilòmetres que té el recorregut, i 45 de les 52 estacions estan en obres o ja s'han acabat. Malgrat això, Montilla va recordar que "no és una obra fàcil", tant "per la seva magnitud", com "pels reptes tècnics", i "per l'obligada -i no desitjada- necessitat de replantejar i modificar un primer projecte molt deficient, i sobre el qual s'ha hagut de treballar molt a fons per convertir-lo en un projecte executable, que fos viable tècnicament, econòmicament i financerament".

La construcció de la Línia 9 és sens dubte "un símbol" de l'obra de govern, "adreçada especialment a les desenes de milers de catalans i catalanes que viuen, es desplacen i treballen entre les nostres ciutats" tal i com va explicar Montilla. ■

Inauguració del primer tram de la L9 a Santa Coloma de Gramenet amb el Conseller Quim Nadal, l'alcaldesa de Sant Coloma Núria Parlon i el president de la Generalitat José Montilla

Quim Nadal

“El Pacte d'Infraestructures és una guia, un full de ruta, marca un horitzó possible i raonable”

Línia 9 de metro, la futura estació Barcelona-La Sagrera, noves instal·lacions ferroviàries, una nova terminal d'aeroport a Barcelona acabada d'estrenar i un nou aeroport a Lleida que està llest d'arrencar... Catalunya viu una de les etapes més intenses en construcció d'infraestructures precisament en temps de recessió econòmica...

Serà l'any 2010 l'any que els ciutadans de Barcelona i de l'àrea metropolitana començaran a gaudir dels serveis de les diferents ampliacions de metro?

Si, amb la posada en servei del primer tram de la Línia 9 a Santa Coloma de Gramenet, amb cinc noves estacions del servei de metro. El 2010 incrementarem el ritme. Per la primavera es posaran en marxa les estacions que corresponen al tram de Badalona de la mateixa línia i pels volts de l'estiu completarem una primera etapa amb la connexió fins a Sagrera-

Meridiana, fet que comportarà la posada en servei de tretze estacions de les 52 de l'L-9 i la possibilitat de molts intercanvis amb altres línies i altres modes de transport.

Però el 2010, abans de l'estiu, també ens ha de portar el final de les obres de perllongament de l'L-5 des d'Horta fins a la Vall d'Hebron, amb tot el simbolisme d'aquesta línia pel servei que donarà al barri del Carmel mancat de connexions de metro fins ara i per la superació de l'impacte ciutadà de l'esfondrament durant les obres de la cua de maniobres d'aquesta línia. Podem dir que l'any del metro serà també un any per a la confiança, la seguretat i la possibilitat d'atorgar plena rendibilitat a l'obra pública i a les apostes per les infraestructures que fa el Govern de la Generalitat.

Quim Nadal

Conseller del Departament de Política Territorial i Obra Pública

Nosaltres aspirem a fer que notin gradualment una millora en el servei, en la informació i en l'atenció al ciutadà. No hi haurà miracles, però pot haver-hi un canvi de sensibilitat i d'actitud. Sense anar més lluny, tant bon punt la Generalitat es faci càrrec d'aquesta competència, les respostes a les consultes telefòniques es faran des d'un servei situat a Barcelona i no en una ciutat de fora de Catalunya com passava fins ara. És només un petit detall, però volem començar per aquí.

Treballem per un model que sense discutir la titularitat estatal de la infraestructura atorgui al Govern de Catalunya un paper catalitzador i impulsor.

Resultarà suficient tot això perquè Barcelona i Catalunya recuperin el temps i el terreny perduts durant molts anys, segons molts estudis d'entitats econòmiques, socials i locals?

Per parlar de recuperació dels dèficits acumulats hauríem de parlar de moltes altres infraestructures en el terreny dels ferrocarrils, dels ports, dels aeroports i de les carreteres. En

aquest sentit, la finalització de la T1, la inauguració de l'aeroport de Lleida-Alguaire, la continuació de l'ampliació del port de Barcelona, l'èxit dels aeroports de Girona i Reus, l'aposta pels creuers al port de Palamós, l'adjudicació de les obres de l'ampliació del port de Blanes, l'inici de les obres de l'eix Diagonal, el bon ritme del desdoblament Vic-Ripoll són bones mostres, entre moltes altres, de l'esforç inversor que ara estan fent totes les administracions per culminar una etapa de redreçament i de recuperació. Potser no n'hi haurà prou, però mai no s'havia fet tant i ara s'està començant a notar. Molts seguim sent impacients i voldríem veure moltes més coses acabades, però per fer un balanç objectiu val la pena de subratllar que n'hi ha moltes de començades i que arribaran a la seva culminació d'aquí no gaire.

Un fet immediat és la gestió, per part de la Generalitat des de l'1 de gener, del servei de Renfe Rodalies, una de les peces clau i crítiques de la mobilitat a Catalunya. Què passarà a Rodalies a partir d'aquest 2010? Què notaran els seus usuaris?

Gestió de l'aeroport del Prat. Quin és el model que vol el Govern de la Generalitat?

Volem tenir-hi un paper determinant. Volem poder decidir des de Barcelona mateix. Volem que el Prat pugui competir en igualtat de condicions. Volem que pugui captar noves companyies i explotar noves rutes. Treballem per un model que sense discutir la titularitat estatal de la infraestructura atorgui al Govern de Catalunya un paper catalitzador i impulsor.

Tindrà Catalunya, tant des del punt de vista del Govern, com de les institucions locals o els sectors empresarials, la possibilitat de marcar una estratègia pròpia i autònoma per a l'aeroport del Prat com un dels grans aeroports d'Europa?

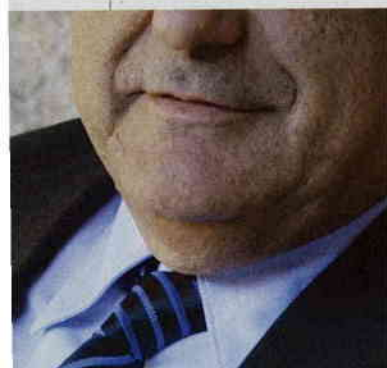
Aquesta és la perspectiva de les negociacions que estem fent amb el Ministeri de Foment. Aquest està obert i disposat a donar una dimensió empresarial a la gestió dels aeroports i buscar en la via d'una societat mercantil el paper que Catalunya reclama des de les institucions i des de la societat civil.

El ministre de Foment, José Blanco, va dir recentment a Barcelona que aviat hi hauria una proposta. S'ha avançat en aquest tema.

Com us he dit encara no hem tancat cap acord però us puc assegurar que s'ha avançat i que la predisposició del ministre Blanco és molt oberta i franca i manté obertes totes les possibilitats d'assolir un acord satisfactori.

L'aeroport d'Alguaire està a punt per a ser inaugurat i de començar a funcionar i només pendent dels permisos administratius d'Aviació Civil. S'allargarà gaire aquest procés?

No, no s'allargarà gens. Ja sabem que es podrà volar des del 14 de gener, que l'aeroport s'inaugurarà el dia 17 de gener i que ben aviat hi volaran tres companyies diferents amb vols

El gran error era no apostar pel corredor del Mediterrani i deixar tota la façana mediterrània de la península com un full en blanc en els mapes de les infraestructures prioritàries del transport de passatgers i de mercaderies en la costa de Catalunya, València, Múrcia i Andalusia.

que va passar amb l'aeroport de Girona després de molts anys de pràctica inactivitat. Lleida arrencarà molt abans i sabrà aprofitar totes les seves oportunitats.

A Tarragona, una futura infraestructura que s'adjudica ara és la nova estació central de Tarragona, en el marc de l'enllaç del corredor del Mediterrani amb la línia de l'AVE Madrid-Barcelona. Es la correcció de l'error que van cometre en el seu dia els governs que van apostar per l'actual estació de l'AVE del Camp de Tarragona?

Jo crec que ara es completa l'oferta ferroviària del camp de Tarragona, resolent l'anomalia que representava la inexistència de connexions en alta velocitat amb Castelló i València. El gran error era no apostar pel corredor del Mediterrani i deixar tota la façana mediterrània de la península com un full en blanc en els mapes de les infraestructures prioritàries del transport de passatgers i de mercaderies a la costa de Catalunya, València, Múrcia i Andalusia.

A les terres de l'Ebre, el projecte en marxa és l'ampliació de l'estació de l'Aldea amb un pes important per al transport de mercaderies. Què ha de suposar aquesta infraestructura per a aquelles comarques?

L'estació de l'Aldea està cridada a ser una peça central de la intermodalitat ebrenc i ha de jugar un paper de dinamització econòmica i d'impuls d'una oferta més igualitària de mobilitat. Caldrà que el Ministeri de Foment assumeixi un paper més clar i es comprometi a fer de veritat de l'estació de l'Aldea l'estació de les Terres de l'Ebre a tots els efectes.

En tots aquests projectes està directament implicat el ministeri de Foment i és imprescindible la cooperació i actuació coordinada entre el Govern català i el Govern d'Espanya. S'ha parlat i escrit als mitjans de comunicació sobre el bon clima d'entesa existent entre el conseller Nadal i el ministre Blanco. Sent com a conseller responsable de les infraestructures del país que té un bon aliat en aquests moments al ministeri de Foment?

M'adono que el ministre de Foment té un alt sentit de la política, del poder, del deure, del compromís i de la pluralitat d'Espanya. En aquest sentit, el ministre Blanco ha sigut sempre clar, resolutiu i expeditiu. Ha trencat inèrcies i resistències i ha fet realitat coses que des d'altres punts de vista semblaven impossibles. Puc dir, doncs, que el ministre Blanco ha assumit la filosofia de l'Estatut en allò que fa referència a les inversions

a països d'Europa i amb algun vol a l'interior de l'Estat.

Està calculat en termes econòmics el benefici que suposarà aquesta nova infraestructura aeroportuària a Lleida? S'ha fet una aproximació, però a mi m'agrada més de ressaltar la importància del fet mateix de disposar d'aquestes instal·lacions. Hi haurà una gran diferència de tenir-les a no tenir-les. És el

i les infraestructures de l'Estat a Catalunya i que hi ha donar una bona empenta.

El Pacte nacional per a les infraestructures marca el full de ruta del que ha de passar a Catalunya d'aquí al 2020. En grans xifres, 127 actuacions concretes i uns 100.000 milions d'euros d'inversió. Quin és el país que ens ha de deixar l'aplicació d'aquest pacte?

El Pacte és una guia, un full de ruta, marca un horitzó possible i raonable. L'ha signat moltíssima gent del teixit associatiu i institucional i representa una clara aposta de futur des del consens. Crec que els casos de CiU, PP i Foment del Treball Nacional no es poden considerar prou significatius perquè se situen més en el terreny d'algunes discrepàncies puntuals que en el de la discussió de la totalitat del Pacte. Una sola infraestructura no pot alterar l'alt sentit i la profunditat d'un Pacte que té un gran caràcter transversal i que tracta no només de les infraestructures de la mobilitat sinó de les energètiques, de les hidràuliques, dels residus, de les noves tecnologies. El país que dibuixa és un país preparat per al futur amb un quadre d'infraestructures físiques que faci de canemàs per un creixement ordenat i sostenible.

Aquest Pacte Nacional no va tenir el suport de l'oposició, CiU i PP. Creu que el canviarien si poguessin?

Crec que els discrepans no el canviarien. Potser hi afegirien algun accent, però no crec que estiguin en condicions de desacreditar un document que han signat els seus propis alcaldes.

El ministre Blanco ha assumit la filosofia de l'Estatut en allò que fa referència a les inversions i les infraestructures de l'Estat a Catalunya i que hi ha donar una bona empenta.

El mapa de xarxa ferroviària, carreteres, autovies i aeroports, està directament relacionat al model de gestió del territori. Vostè des de la formació del primer govern d'esquerres va apostar per capgirar una situació de sobreexplotació urbanística pel territori, especialment al litoral. S'ha frenat aquell boom. Hem arribat al topall?

La integració de la planificació territorial i de les infraestructures ha d'acabar amb el divorci entre el planejament d'una banda i les infraestructures de l'altra. Integrats tots en documents de caire unitari és més fàcil dibuixar un horitzó creïble en el qual s'acabi un model productiu basat en un consum extensiu de sòl, som si fos inacabable, i que comenci a compactar el creixement i assegurar la preservació i valoració dels espais oberts i dels espais protegits. En el litoral i en tots els set plans territorials parcials s'ha avançat en un camí de planificació i d'ordenació que feia més de dues dècades que estava pendent. Ara podem començar a parlar de Catalunya en uns termes nous i diferents amb més respecte pel territori, pel patrimoni, pel paisatge i per la gent, sobretot.

Pel que fa al litoral podem dir que s'ha salvat i s'ha salvat bé tot el que es podia salvar, i s'ha ordenat el creixement dels nuclis urbans de les poblacions del litoral. Això sol és ja un gran avenç i ens posa en disposició d'orientar les nostres polítiques turístiques en la direcció de la recuperació de la qualitat i l'excel·lència. ■

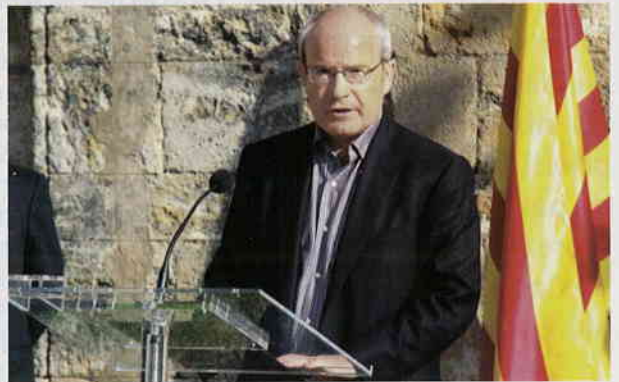
El president Montilla defensa l'Estatut

El tribunal Constitucional per primer cop en 30 anys ha de pronunciar-se sobre una llei referendada pel poble. Una llei referendada pel poble de Catalunya i que és la llei que configura el nostre autogovern. Per aquest motiu, durant l'homenatge que com cada any es realitza a la tomba d'Ernest Lluch a Maià de Montcalç, el President Montilla va expressar el seu compromís ferm amb "l'Estatut que van votar els catalans". I va expressar el seu malestar "davant d'aquells que pretenquin menysprear la voluntat democràtica dels catalans expressada a les urnes, que van donar suport l'any 2006 a un text negociat entre el Parlament de Catalunya i les Corts generals, i aprovat per aquestes com a Llei orgànica". Per al President de la Generalitat, la situació en la que ens trobem és la de

"admetre o negar, propiciar o bloquejar el desenvolupament de la concepció plural d'Espanya." doncs, "defensar la Constitució espanyola és promoure el seu esperit integrador, plural, obert i acollidor. Utilitzar-la en sentit contrari és posar-la en perill."

Una Constitució, que "reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i regions".

Montilla va ser contundent en afirmar que: "perseverem i perseverarem en la defensa del nostre Estatut. Qui pretengui reduir la present situació a una nova fase del denominat 'problema catalán', s'equivoca."

Doncs, tal i com va recordar el president, aquest no és un problema exclusivament nostre, segons com, ni principalment nostre, "sinó una qüestió que ateny, en primer lloc, a totes les institucions de l'Estat i a tots els espanyols", ja que d'ella es derivarà el futur d'aquest projecte espanyol comú de convivència en la diversitat. ■

"Avui la nostra prioritat és defensar l'Estatut d'Autonomia de Catalunya"

Alcaldes i alcaldesses socialistes donen suport a l'Estatut d'Autonomia.

Jordi Hereu, Secretari de Política Municipal del PSC i alcalde de Barcelona, va ser el responsable de llegir la declaració amb la que alcaldes i alcaldesses d'arreu de Catalunya han donat el seu suport a l'Estatut d'Autonomia.

Segons Hereu "nosaltres com alcaldes i alcaldesses volem estar en aquesta defensa al costat de les institucions del Parlament de Catalunya, el Govern de Catalunya i del seu president, que ha defensat alt i clar la constitucionalitat de l'Estatut" tot recordant que "avui la nostra prioritat és defensar l'Estatut d'Autonomia de Catalunya". La declaració defensa l'Estatut com la millor manera de defensar els interes-

sos de tots els ciutadans i ciutadanes de tota Catalunya perquè fa avançar el país sense excloure ningú, sense confrontacions inútils ni imposicions, i és la millor manera d'ampliar l'autogovern de Catalunya i també és la millor manera d'ampliar el coneixement, els recursos i la competència dels Ajuntaments de Catalunya.

L'alcalde de Barcelona també va insistir en que "la societat catalana s'ha aplegat en la defensa de l'Estatut i aquesta mateixa societat ens exigeix una defensa clara i contundent d'aquest Estatut".

Tal com va assegurar Hereu, "la defensa de l'Estatut és la nostra via, és la via majoritària de Catalunya". ■

Núria Parlon, nova alcaldessa de Santa Coloma

Amb 18 mesos per endavant Núria Parlon treballa des de la transparència i la proximitat per crear les bases de la Santa Coloma del futur

En una situació com l'actual, va ser difícil assumir el repte?

Els meus motius van ser primer que sóc colomenca, conec i m'estimo la meua ciutat. El segon motiu, fonamental, és perquè tinc la confiança i el suport tant del grup municipal de l'ajuntament com per part de la direcció del partit, que és molt important. I després el repte personal, a més de la experiència i el bagatge que ja portava a l'Ajuntament desenvolupant els temes de ciutadania i coneixent la ciutat, les seves virtuts... tot això, per mi, és un conjunt de circumstàncies positives, però també vaig valorar el moment en què ens trobem. Un moment en què la situació és complexa i per tant et permet fer aquelles passes o decisions més atrevides que potser en un context de més estabilitat no podries fer.

A la premsa de possessió vas dir: "tinc la vara d'alcaldesa però no l'he guanyat a unes eleccions i actuaré en conseqüència".

Si ja ens trobem en una situació en la qual els experts en els temes de participació ciutadana i política parlen de desafecció i desconfiança en les institucions, en el cas de Santa Coloma s'hi suma el context actual. Part de la feina, per tant, en aquesta etapa és recuperar la confiança, tant en el partit com en la institució. Això vol dir treballar des de la transparència més absoluta, des del rigor en els procediments més absoluts, treballant en com es transmet la informació als ciutadans i ciutadanes perquè sàpiguen els motius d'una decisió o una altra.

Tens per davant 18 mesos d'alcaldia. Quins objectius et marques?

Prioritats des del punt de vista d'acció de govern han de ser aquelles que estiguin relacionades amb el benestar dels ciutadans i les ciutadanes, aquesta ha de ser la prioritat absoluta. I això s'ha de condicionar al propi model de ciutat, d'aquests 18 mesos. Un model que ni es pot acabar ni portar del tot endavant, evidentment en 18 mesos, però sí que es poden travar les bases d'aquest model de ciutat, de la Santa Coloma del futur. La Santa Coloma post crisi econòmica, i això s'ha de fer en paral·lel a tot el procés de consens i apropament que la institució ha de fer, partint de la situació de la que partim.

Arribes a l'alcaldia amb 35 anys. La teva elecció per part del PSC respon a la voluntat de canvi generacional i voluntat de renovació del partit?

Penso que es una estratègia des del punt de vista del Partit molt important, doncs aposten per gent jove, però al mateix temps preparada i amb una experiència important en l'àmbit de l'acció política com en l'àmbit de la preparació tècnica que és necessari per prendre determinades decisions. El nostre partit representa un espai de centralitat molt important però que alhora es reforça per aspectes claus com és la regeneració política de les maneres de fe.

L'ajuntament es persona com a acusació al cas Pretoria...

Primer de tot hem de col·laborar amb la justícia, des de la transparència en tots els procediments i processos que considerin que s'han de realitzar, també hem de respectar la presumpció d'innocència de les persones implicades, cosa que és fonamental. L'ajuntament, com a administració pública afectada, tant ella en primera instància, com els propis ciutadans, s'ha de personar a la causa per saber i poder col·laborar de la manera més eficaç en aquesta investigació.

Has parlat de transparència, també de la proximitat amb la ciutadania...

Sí, cada dia fem moltíssimes reunions.. quan tu ets transparent, també ets més pròxim. Va lligat. Has de treballar des del rigor del que suposa un ajuntament, i això no només ho ha de fer un alcalde o alcaldessa sinó tot el seu propi equip... Treballar des de la transparència en allò que s'està fent, fa que cerquis la proximitat perquè vols que la ciutadania conegui el que fas, perquè ho fas, i opinin si es pot fer millor. És important conèixer la opinió dels ciutadans i ciutadanes per millorar les maneres de fer...

Et defineixes com tímida, valenta i sincera...

I constant!

Són bons adjectius per ajudar-te a encetar aquesta nova etapa com alcaldessa?

S'ha de ser prudent, però al mateix temps s'ha de tenir una mica d'ambició per la millora, d'ambició per un projecte i s'ha de ser constant. I clar tímida no ho puc evitar... per què ho sóc... però s'ha de ser valent. ■

El PSC treballa des del municipalisme per superar la crisi

IV CONVENCIO MUNICIPAL: "solucions locals als nous reptes"

Més de 1.900 alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores socialistes implicats es van trobar a Barcelona per celebrar la IV Convenció Municipal del PSC. Una trobada convocada pel Secretari de Política Municipal, Jordi Hereu, i que va estar presidida per l'alcalde de L'Hospitalet, Núria Marín.

Un document-marc de mínims, redactat pel grup municipal del Programa-Marc i dirigit per Dídac Pestaña, marcava els principals temes a debatre per trobar aportacions de noves idees. Per tant, s'instava a un esforç redactor als participants que van complir amb escreix. Es van presentar un total de 639 esmenes que van ocupar, fins al límit de les cinc de la tarda, el treball de les comissions.

A la comissió amb títol "Espai públic i convivència", en la que es van debatre 367 esmenes i les aportacions presentades, va situar els municipis al centre de l'acció política, en un context de proximitat, integració i cohesió social, afrontant els reptes amb transparència i capacitat d'innovació, i aprofitant el llegat i l'experiència al capdavant dels ajuntaments, mantenint tot allò que ens ha fet forts, però encarant sense reserves tot allò que cal millorar o canviar. Una de les principals conclusions d'aquesta comissió va ser que el PSC, des del seu profund coneixement de la realitat municipal, és la força que està en millors condicions d'endegar aquest procés.

El PSC, des del seu profund coneixement de la realitat municipal, és la força que està en millors condicions per superar la crisi.

Es va instar el món local socialista a treballar per conscienciar la ciutadania sobre el fet que l'espai públic es de tots. Al mateix temps, es va trobar la necessitat de cercar solucions legals i judicials que permetin perseguir amb major contundència els delictes i faltes menors; han de ser espais públics accessibles per a tothom amb un entorn acollidor i integrador.

La Comissió 2, "Nova economia, innovació i finançament local", que va debatre 272 esmenes, va remarcar l'objectiu de continuar impulsant la descentralització de competències estatals i autonòmiques cap als municipis, acompanyat d'un finançament local suficient i de la resta de recursos necessaris.

Aquesta convenció ha servit per apuntar que els governs locals són els primers que han d'adaptar-se a les noves realitats: les noves estructures familiars, l'arribada de nova ciutadania culturalment diversa, l'envelliment de la població, les situacions de dependència, la difícil emancipació dels joves, la igualtat de les dones, etc., Fenòmens que tal i com es va debatre en

aquesta comissió, requereixen repensar, per enfortir les polítiques i els serveis públics dels ajuntaments, per tal de garantir que la diversitat esdevingui una veritable font de dinamització i competitivitat econòmica i social.

La qualitat de vida als nostres municipis necessita d'un canvi vers un model socioeconòmic sostenible, basat en tres elements: polítiques de justícia social, promoció d'activitats (industrials, comercials i de serveis) innovadores d'un elevat valor afegit i, finalment, noves tecnologies com a instrument de dinamització econòmica, social i personal.

Només donant més marge d'acció en la gestió i amb l'ampliació de les polítiques associades a l'Estat del Benestar, podrem sortir reforçats de la crisi.

A part de les comissions, durant el plenari tant d'obertura com de cloenda de la Convenció Municipal, van intervenir el President de la Generalitat, José Montilla; l'alcalde de Barcelona i secretari de Política Municipal, Jordi Hereu; el Secretario de Ciudades y Política Municipal del PSOE, Antonio Hernando; i l'alcalde de Sabadell i President de la Federació de Municipis de Catalunya, Manuel Bustos.

Núria Marín, alcaldessa de L'Hospitalet va presidir la convenció. En la seva intervenció d'obertura va recordar que "si alguna cosa

Taula de la comissió 2

Torn de preguntes amb Quim Llena

Roda de premsa amb Hereu i alcaldes

Núria Marín, alcaldessa de L'Hospitalet

defineix el nostre partit, el partit dels socialistes de Catalunya, és precisament el seu esperit municipalista."

A més, Marín va afegir que durant 30 anys, "els municipis socialistes han estat i són sinònim de progrés i de preocupació per les dificultats de les persones. Hem après a construir els municipis de la mà dels ciutadans i les ciutadanes, adaptant els ajuntaments als canvis econòmics, demogràfics i socials".

La convenció, segons va explicar Marín, "ha de donar unes pautes per assegurar la nostra tolerància zero davant la corrupció, i ens comprometem a un nou contracte de servei públic amb la ciutadania per reforçar la transparència, la rendició de comptes i el compromís personal dels representants públics del PSC."

Marín: "els municipis socialistes han estat i són sinònim de progrés i de preocupació per les dificultats de les persones"

Tot seguit va tenir lloc la intervenció del Secretari de Ciutades y Política Municipal, Antonio Hernando, que va començar el seu discurs de forma molt emotiva quan va dir "hace unos días, sentí con vosotros, y con la inmensa mayoría de los ciudadanos de

este país, indignación y vergüenza. Pero inmediatamente después, cuando vi vuestra reacción, también sentí admiración. Después de escuchar a Pepe Zaragoza, yo también me sentí un militante del PSC. Sentí orgullo por la forma en que mis compañeros reaccionaban frente a los que habían quebrado nuestra confianza y la de los ciudadanos y las ciudadanas."

Pel que fa a la corrupció, Hernando va ser taxatiu: "No todos somos iguales. Pensar eso favorece a los mismos de siempre, a los que no tienen escrúpulos de cuestionar las instituciones porque nunca las necesitaron, o a los que pretenden controlar y ejercer el poder al margen de la representación que otorga la ciudadanía en las urnas. La lección que debemos sacar es que la democracia, las instituciones, la representación, la ganamos todos los días, con cada actuación, con cada reacción, en cada pueblo o ciudad. Todos los días y a todas las horas la democracia se la juega, y nosotros con ella."

Hernando també es va referir al Fons d'Inversió local, des del que s'han destinat "13.000 millones de Euros para crear y mantener empleo y también, para peatonalizar calles, urbanizar barrios enteros, construir escuelas infantiles, instalar energías limpias, renovar parques, levantar centros sociales y culturales. Han sido empleo para hoy y bienestar y futuro para muchos años. El Fondo está cambiando nuestras ciudades y pueblos, es una actuación sin precedentes. Nunca antes un gobierno había depositado tanta confianza en los ayuntamientos, tanta sensibilidad al dedicar 1.000 millones de euros al gasto social de los ayuntamientos" va explicar Hernando.

Per últim, el secretari de Política Municipal del PSOE va recordar que "Catalunya es hoy cómo es, y ha llegado a dónde ha

llegado, gracias, por supuesto, a sus instituciones autonómicas, pero también gracias a sus gobiernos locales, a sus ayuntamientos y a sus Diputaciones"

Miguel Hernando

Hernando: "Catalunya es hoy cómo es, y ha llegado a dónde ha llegado, gracias, por supuesto, a sus instituciones autonómicas, pero también gracias a sus gobiernos locales, a sus ayuntamientos y a sus diputaciones"

La cloenda va contar amb les intervencions de Bustos, Hereu i Montilla.

L'alcalde de Sabadell i President de la Federació de Municipis de Catalunya, va iniciar la seva intervenció declarant que "la Convenció Municipal del PSC ha estat una extraordinària oportunitat per posar de manifest el pes i la importància del municipalisme per als socialistes catalans." Bustos va parlar de la importància de "demanar un nou FEIL per a l'any 2011." La raó de fons continua sent el dèficit de finançament dels ajuntaments. "Totes i tots estem al costat de les nostres veïnes i dels nostres veïns i, davant de les seves necessitats, no podem dir-los que una cosa o una altra "no és competència nostra". No, nosaltres es-

Torn de preguntes amb Quim Nadal i Mar Serna

Intervenció de Antoni Fogué

tem per donar-los resposta i, encara que no ens toqui o que no sigui una competència municipal, alcaldesses i alcaldes, regidores i regidores farem el possible i l'impossible per la ciutadania de la nostra respectiva ciutat o poble" va afegir. Per últim, Bustos va recordar que els i les socialistes hem de continuar treballant per la "creativitat, per la innovació i pel futur."

Manel Bustos

Bustos: "Hem de demanar un nou FEIL per a l'any 2011. La raó de fons continua sent el dèficit de finançament dels ajuntaments."

La intervenció del President de la Generalitat i Primer Secretari del PSC, José Montilla va marcar el punt i final de la convenció.

Montilla va iniciar el seu discurs amb paraules d'ànims per als més de 1.900 participants a la convenció: "Sóc conscient del moment difícil que esteu passant. Sé de les dificultats econòmiques que està generant la crisi a tots els ajuntaments i als vostres conciutadans. Sé que les dificultats són moltes, però que la força, les ganes i les idees per sortir endavant, són més. I aquesta convicció, aquesta força, amigues i amics, és el que ha fet del PSC el primer partit de Catalunya als ajunta-

ments, la primera força municipalista del nostre país."

Montilla, va anunciar que "estem analitzant les possibilitats, dins de les competències de la Generalitat i d'acord amb l'Estat de la possibilitat de flexibilitzar el dèficit de les corporacions locals, dins del marc dels escenaris d'estabilitat pressupostària. I sabeu, perquè durant el dia d'avui heu parlat i aprovat una resolució sobre el tema, que teniu el meu compromís amb els Ajuntaments per a constituir una comissió mixta amb l'objectiu de preparar el desenvolupament del model de finances locals previst en l'Estatut de Catalunya. Aquesta comissió analitzarà l'elaboració d'una nova llei de finances locals i la millora de les transferències incondicionades."

Montilla va insistir en que en aquests moments cal que "actuem amb contundència per a dignificar la funció pública i evitar que la política s'allunyi de l'ànima i del cor dels ciutadans." Doncs "el dany sobre les sigles i la imatge del PSC és greu. Com a primer secretari demano disculpes a tothom, a tots els nostres votants, en especial als ciutadans de Santa Coloma. Però, amb la mateixa humilitat que demano disculpes, també us dic, amb tot l'orgull i amb tota la força, que ni tots som iguals, ni tots reaccionem igual. "

El Primer Secretari del PSC va demanar als assistents "confiança en les nostres conviccions, en el projecte polític dels socialistes i en la capacitat regeneradora de la política democràtica", doncs "Les victòries polítiques i electorals han de fonamentar-se en les victòries morals i ètiques. Aquest és l'únic camí, l'únic que val la pena si el cor et batega a l'esquerra. I el meu batega més fort que mai. I a l'esquerra."

José Montilla

Montilla: Estem aquí per a presentar batalla per les nostres idees i el projecte que tenim per Catalunya i els pobles i ciutats del nostre país. No és l'hora dels que es resignen, ni dels pessimistes, ni dels covards. És l'hora del coratge i de la passió. Estic segur que tots i totes formarem la força imparabile dels socialistes per a servir Catalunya i liderar el seu progrés.

Intervenció de l'alcalde de Lleida, Àngel Ros

Vista general del plenari

Final de l'acte amb foto dels alcaldes

Durant la Convenció Municipal també es van aprovar una declaració i tres resolucions, per unanimitat dels assistents. La declaració va versar sobre la transparència i el rebuig a la corrupció, i les resolucions es van centrar en el finançament local, l'espai públic i la gestió de la crisi des dels governs locals.

Tots aquests documents els podeu llegir a la pàgina de Política Municipal del web del PSC:

<http://www.socialistes.cat/psc/Sectorials/Politica-Municipal/Actualitat/Declaracions/IV-CONVENCIÓ-MUNICIPAL-PSC-09>

Montilla, Hereu i Ros en finalitzar l'acte

Jordi Hereu: "Municipalisme és socialisme a peu de carrer"

Quines conclusions treu del treball fet a la IV convenció?

Sense cap dubte, podem afirmar amb orgull que vàrem fer un bon treball. Vàrem debatre sobre els temes que interessin i afecten la ciutadania i ho vàrem fer amb un esperit i un propòsit clar: donar millor servei i obrir nous horitzons als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Quins van ser els temes que es van tractar?

Vàrem parlar d'economia i vàrem deixar clar que els ajuntaments serem agents actius en el canvi de model econòmic, i que prioritzarem les polítiques adreçades a l'atenció i de benestar. Vàrem parlar de convivència perquè des del municipalisme socialista creiem que la convivència s'ha de defensar en l'espai públic, amb polítiques socials actives, amb la integració i amb la interculturalitat, i atenent els requeriments del dia a dia que ens fan els veïns i veïnes. Vàrem parlar de finançament local, exigint un nou model de finances locals tant a nivell català com espanyol, perquè tots els ajuntaments sabem que el nivell de recursos que tenim no està a l'alçada dels drets que ens toca garantir. I també vàrem parlar de qualitat democràtica, aprovant per aclamació una declaració inequívoca contra la corrupció.

Tot això per reprendre la confiança dels ciutadans i ciutadanes?

Sí. Sabem que només actuant així serà com enfortirem i incrementarem la confiança dels ciutadans. Una confiança que volem i necessitem per implicar-los en el projecte socialista. Un projecte que té les seves arrels en la realitat del nostre país, dels nostres pobles i ciutats. Una realitat que canvia i que hem de saber fer evolucionar a partir d'uns valors i uns objectius clars i compartits.

Hi ha qui, horas d'ara, qüestiona el paper de la política...

És precisament en uns moments com els actuals que es posa de manifest la necessitat de la política. Necessitem més i millor política que mai. Només els poderosos, els que ho tenen tot, són els que poden prescindir de la política.

Un partit tant municipalista com el PSC aposta per treballar des dels ajuntaments.

Els ajuntaments som l'expressió més genuïna dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i, per tant, l'expressió més genuïna del país. En un moment en què poden sorgir algunes veus que qüestionin el valor de la proximitat, nosaltres proclamem: el conjunt del sistema polític i institucional ha de mantenir la confiança en la proximitat.

Pressupostos 2010: al costat de les persones

Daniel Fernández

Portaveu adjunt del Grup Socialista al Congrés dels Diputats

Dimarts passat, 29 de setembre, la Vicepresidenta del Govern, Elena Salgado, va presentar al Congrés dels Diputats, el Projecte de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2010. El Govern ha elaborat uns Pressupostos per a combatre la primera crisi econòmica de la globalització. Per això ha apostat per uns pressupostos austers, que impulsen el canvi de model productiu, compromesos amb la protecció social i orientats cap a un horitzó d'equilibri dels comptes públics.

Els Pressupostos suposen un esforç d'austeritat sense precedents: la despesa no financera es redueix en un 3,9% respecte al 2009 i els Ministeris redueixen les seves partides no prioritàries en un 5,4%. Però aquesta austeritat es fa compatible amb l'esforç per a mantenir

la inversió en terrenys en què ens hi va bona part del canvi de model productiu que el nostre país necessita: infraestructures (24.006 milions d'euros), educació (3.089 milions d'euros) i R+D+i (7.946 milions d'euros).

Mantenir la cohesió social -un objectiu del qual alguns no volen ni sentir a parlar- és una obligació per a qualsevol govern socialista, i encara més en temps de profunda crisi econòmica. Per això les partides de protecció social -dependència, pensions i atur- són prioritàries en aquest pressupost. La despesa social representa el 51,6% de la despesa total pressupostària.

Paga la pena posar alguns exemples concrets del que impliquen aquestes polítiques socials: 288.000 catalans es beneficiaran d'un increment de les pensions mínimes

Elena Salgado, vicepresidenta del govern, durant la presentació dels pressupostos

amb una mitjana del 4%; 186.000 catalans (7.300 més que al 2009) seran beneficiaris d'una beca; 83.000 famílies rebran l'ajuda de 2.500 euros per naixement o adopció d'un fill; 21.600 joves catalans tindran la seva renda bàsica d'emancipació per accedir a un habitatge. Podríem continuar.

Amb l'objectiu de mantenir l'esforç inversor i la cohesió social i, alhora, orientar els nostres comptes públics cap a un horitzó d'equilibri, els Pressupostos incorporen un esforç fiscal moderat i solidari que suposarà un ingrés addicional de gairebé 11.000 milions d'euros. Així, el dèficit per al 2010 de l'Administració Central es situa en un 5,4%.

En clau específicament catalana, no podem obviar que estem davant uns pressupostos que tornen a complir escrupolosament amb la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut: al 2010 les inversions en infraestructures arribaran als 4.447 milions d'euros, per continuar responent al dèficit d'inversions que vam patir durant els anys de govern de CiU i el PP. Com tampoc podem obviar que aquest pressupost incorpora la millora del

nostre finançament d'acord amb les previsions estatutàries, acabant, d'aquesta manera, amb l'injust model que Mas i Aznar van pactar com a definitiu.

Els socialistes catalans n'hem incorporat esmenes que sumen gairebé 20 milions d'euros per Catalunya en els àmbits de la cultura i la recerca i la innovació.

Evidentment, qualsevol projecte és millorable. Els socialistes catalans hem incorporat esmenes que sumen gairebé 20 milions d'euros per Catalunya en els àmbits de la cultura i la recerca i la innovació. I continuarem treballant amb l'objectiu d'incorporar aportacions d'altres grups polítics a través del diàleg, la negociació i, si és possible, l'acord. El que es fa difícil d'entendre és que algú que aspira a governar -el PP- sigui incapaç de presentar

cap alternativa creïble i solvent a aquests pressupostos. I el que resulta inexplicable és que CiU prefereixi situar-se al costat del PP, abans que treballar braç a braç amb els Governos d'Espanya i Catalunya per a guanyar la batalla a la crisi econòmica. Potser únicament estan interessats en d'altres batalles. Nosaltres ens mantindrem al costat de les persones. ■

Daniel Fernández

Portaveu adjunt del Grup Socialista al Congrés dels Diputats

Pressupostos 2010: Una nova economia i una nova indústria

Avancem cap a un model de creixement nou

Un dels reptes de l'economia catalana és avançar cap a un model de creixement diferent a l'anterior, basat en nous tipus d'indústries, en activitats econòmiques centrades en el coneixement i en la transformació dels sectors madurs i tradicionals innovant, obrint nous mercats, incorporant nous actius i talents... La globalització, les noves tecnologies, l'emergència econòmica de nous mercats a Àsia, Europa i Amèrica, nous paradigmes com els de la sostenibilitat ambiental i energètica o la responsabilitat social, són factors que han transformat l'entorn en el que es mouen les empreses i les persones. Les economies dels països, i més en temps de crisi, necessiten governs que sàpiguen liderar la incorporació als nous models, i acompanyar les empreses, els treballadors i les treballadores, i la ciutadania en general, en la seva necessària adaptació als canvis que es produeixen.

Els Governos d'esquerres a Catalunya han estat els primers en afrontar el repte del nou model de creixement, el repte de la necessitat d'una economia amb més productivitat que pugui seguir creixent no

per ser barats sinó per produir millor, amb més valor afegit. D'això n'hem dit treballar per la competitivitat i l'any 2005 es va aprovar el primer full de ruta cap a aquest nou model, l'Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana. L'Acord coordinat pel Departament d'Economia i Finances que dirigeix Antoni Castells, Secretari d'Economia a l'executiva del PSC i Conseller d'Economia de la Generalitat, és un conjunt de mesures concretes, que incideixen en diversos camps, des de l'educació a la cohesió social, passant per la innovació, la qualitat de l'ocupació i les infraestructures, que un cop executades ens han de conduir a un país més preparat pel nou model de creixement. L'Acord va tancar el seu primer període d'execució l'any 2007, ja sota la presidència de José Montilla, amb un volum de recursos executat de 4.470M€. L'Acord és a més un instrument de gestió pública innovador a nivell internacional -com ha reconegut recentment l'escola de negocis Esade en un estudi- pel que d'altres governs de tot el món s'han interessat. L'Acord ha estat concertat amb els principals sindicats i organitzacions empresarials, que participen del seguiment de la gestió amb el Govern. Els socialistes catalans hem estat pioners en afrontar els reptes del nou model econòmic, de la competitivitat. Si en anys anteriors els governs conservadors a Catalunya s'haguessin posat a fer els deures en aquesta línia, potser avui afrontaríem la crisi amb d'altres condicions. L'Acord Estratègic es va renovar pel període 2008-2011: sota la presidència de José Montilla, UGT, CCOO, Foment, Pimec i Fepime van rubricar un nou període de concertació social cap al nou model econòmic. Un acord molt més ampli, que consagra el model de concertació social liderat pels socialistes en el que la competitivitat i la cohesió social formen part d'una mateixa equació. Un nou Acord que en el seu primer any d'execució ja ha

El Govern que presideix José Montilla no només n'ha fet l'eix de la seva estratègia econòmica si no que ha sabut no deixar de fer-ho mentre ajuda a combatre la crisi i pal·liar-ne els seus efectes.

José Montilla i Antoni Castells

representat 6.600M€ en aplicació de les 102 mesures que el componen, i que pel 2010 té un pressupost de 6.722M€.

El model de concertació i diàleg social de l'Acord s'ha desenvolupat sota la presidència de José Montilla amb l'aprovació de diversos Pactes Nacionals, pactes a llarg termini entre Govern, partits polítics i els agents econòmics i socials que incideixen en cada àmbit. Així en aquests dos darrers anys s'han signat els Pactes Nacionals per l'Habitatge; per la Recerca i la Innovació; per la Immigració i per a les Infraestructures. Tots ells compromisos programàtics i de govern dels socialistes, que completen el disseny de les grans línies econòmiques i socials que ens han de dur cap a un model econòmic més innovador i sostenible.

En aplicació dels models que tots aquests processos de concertació han posat sobre la taula, destaquem algunes de les actuacions del Govern presidit per José Montilla. S'ha creat la nova agència de suport a l'empresa ACCIO, que surt de la fusió de Cidem i Copca, en el marc de la nova Llei de Política Industrial. Catalunya és una economia industrial i ho seguirà sent, amb nous models organitzatius i productius, amb noves línies de negoci i sectors, però també aprofitant les potencialitats encara existents en els sectors més madurs i tradicionals. El nostre país tot i patir deslocalitzacions i la crisi econòmica, segueix generant nova activitat econòmica i el Govern ha de seguir al costat de la indústria i els que hi treballen. Així s'ha demostrat tant en moments de crisi en els que el Govern ha estat al costat d'empreses com Seat i Nissan en la seva lluita per mantenir i captar projectes d'inversió que permetin mantenir les plantes i els llocs de treball, com en els moments de planificar el futur i orientar noves activitats, impulsant la creació de centres tecnològics - 9 centres nous derivats de l'Acord Estratègic-; línies de suport a la innovació, (el 2010 608M€ en R+D+i, 806M€ per societat de la informació i el coneixement i telecomunicacions, i 172,7M€ per innovació a les empreses als pressupostos que acaba d'aprovar el Govern), atraient noves inversions (només el 2008 el Govern ha participat en la culminació efectiva de 29 projectes de nova inversió directa estrangera a Catalunya que han representat inversions per

Al llarg d'aquests anys l'esforç inversor es visualitza amb la xifra invertida per habitant, 682 euros l'any 2010, mentre que el darrer govern de CiU destinava 365 euros per habitant al 2003.

valor de 377M€ i 2.300 llocs de treball), o impulsant l'esforç de les universitats catalanes en orientar la seva recerca cap a la transferència de tecnologia. El Govern també ha sabut estar al costat de la indústria desenvolupant milers d'hectàrees de nou sòl industrial per tot el país mitjançant l'Incasol. Els nous sectors d'activitat econòmica, com el Parc de l'Alba de Cerdanyola o el Parc Aeroespacial de Viladecans són només una mostra de desenvolupament de nuclis on, en el futur l'empresa, els centres de recerca, les universitats i els òrgans públics de suport a l'economia confluiran i interactuaran creant riquesa i llocs de treball.

Al llarg de tots els anys de Governos d'esquerres a Catalunya, la inversió pública, un factor important tant per dinamitzar l'economia com per recuperar el dèficit històric en inversions que el país arrossegava i sense el qual no es pot plantejar l'accés a cap model econòmic de futur, ha assolit les cotes més altes dels darrers anys. Així, malgrat les dificultats financeres derivades de la crisi econòmica, el Govern consolidarà l'any 2010 un esforç inversor de 6.177M€, destinats en bona part a noves infraestructures, però també a equipaments de tot tipus.

La inversió del Govern de José Montilla no es percep només en els pressupostos. Si analitzem l'execució, veurem que l'any 2008 es va executar un 114,3% de la inversió programada, i entre 2004 i 2008 la mitjana anual d'execució va ser del 89,9%, per una mitjana del 79% en el període 98-2003. Les transformacions de fons es demostren no amb proclames sinó amb fets. Aquests volums d'inversió únics a la història recent sumen el seu efecte a l'esforç que tant el Govern central com els ajuntaments estan aplicant. En moments de crisi i de transformació econòmica, el conjunt de les administra-

cions que actuen a Catalunya, majoritàriament liderades per socialistes, invertiran un total de 14.084 M€ l'any 2010.

El Govern ha sabut estar també al costat dels emprenedors, d'aquells que volen prendre el risc de crear una nova activitat i nous llocs de treball. El Govern presidit per José Montilla, i des dels Departaments de Treball, Economia i Finances, i Innovació, Universitats i Empreses, ha desenvolupat múltiples nous projectes de suport als emprenedors: la xarxa Inicia de recolzament als centres locals de suport a emprenedors o els nous instruments financers i fiscals de suport a les empreses. Així l'any 2010, tant per reactivar l'economia com per donar suport a les empreses i les persones emprenedores, el Govern destinarà 732,5M al foment de l'ocupació -qualificació, promoció, formació- ; i 1.331,6M a crèdits destinats al foment de l'activitat econòmica i les pimes, d'entre els quals destaquen els 300M de la línia ICF Crèdit per a petites inversions a pimes.

El Pla de l'Energia, el Pla d'anglès, o la nova Llei d'Educació, són algunes de les altres actuacions que han de generar les condicions d'entorn perquè l'entrada del nou model econòmic després de la crisi sigui també un canvi social que ens permeti assolir cotes de benestar més elevades per a tots els ciutadans. ■

Marcel Prunera Colomer
Sectorial Competitivitat i Empresa

El canvi cap al nou model de creixement econòmic, té també alguns elements de base que l'han d'acompanyar, un model econòmic més sostenible, energèticament més eficient, i amb un model educatiu que formi millors professionals, que augmenti les competències lingüístiques en anglès dels alumnes i que els prepari per a un món cada cop més exigent i canviant.

La Generalitat celebra el seu 650 aniversari amb un president socialista

José Montilla "650 anys justifiquen que Catalunya és una nació"

José Montilla durant l'acte d'entrega de la galeria Règia

El 19 de desembre es van complir 650 anys des que el mateix dia de l'any 1359, la Cort General de Catalunya, reunida a Cervera pel rei Pere el Cerimoniós, va aprovar la constitució de l'anomenada Diputació del General, antecedent històric de l'actual Generalitat de Catalunya.

L'aniversari es va celebrar amb un acte al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat en el que el president català, José Montilla, es va referir a la constitució de l'anomenada Diputació del General - antecedent històric de l'actual Generalitat de Catalunya parlant que "és d'aquesta continuïtat històrica, d'aquesta voluntat d'autogovern, d'aquesta cultura i llengua

mil·lenàries d'on sorgeixen els arguments per dir que som una nació", va afirmar el 128è president català durant l'acte commemoratiu.

"Sabem qui som, sabem d'on venim, i el nostre futur serà conseqüent amb aquest passat i amb les nostres aspiracions", va declarar el president. Citant el discurs que Pau Casals va pronunciar a les Nacions Unides el 1971, el cap de l'Executiu va recordar que, per exemple, Catalunya va tenir el primer Parlament democràtic, molt abans que Anglaterra i que ja en l'Edat Mitjana el poble català era un ferm defensor de la pau i "la Generalitat contemporània és la institució en què finalment

va cristal·litzar aquest anhel d'autogovern, de pau i de justícia".

Montilla va aprofitar l'acte, per tornar a

defensar amb contundència l'Estatut: "Afirmant que Catalunya és una nació, els ciutadans i ciutadanes i les institucions catalanes simplement volen expressar lliurement el que som i el que volem seguir essent. No estem reivindicant només un reconeixement constitucional. Estem definint una realitat, que enfonsa les seves arrels seculars i renova constantment la saba amb què s'alimenta". I això, "ens agrada poder-ho dir des de la lleialtat als pobles veïns amb els qui compartim un projecte de més gran abast". Per tant, l'Estatut del 2006, reflexa "la continuïtat i la vigència de la primera institució de Catalunya".

La Generalitat ha de garantir, tal i com va expressar Montilla, els drets i deures dels catalans i catalanes, "ens correspon defensar, amb realisme, ambició i tenacitat, cada avenç aconseguit per al nostre autogovern", per als "ciutadans i ciutadanes de la Catalunya d'avui i per a les generacions futures". ■

1359 · 2009
650
ANYS

**Generalitat
de Catalunya**

Albert Ràfols-Casamada, Llum, poesia i colors

Albert Ràfols-Casamada, mort a Barcelona als 86 anys, va néixer un 2 de febrer del 1923 a Barcelona i és, sense cap mena de dubte un dels grans pintors catalans de la segona meitat del segle XX.

Han dit d'ell que va ser el paradigma del seny, un intel·lectual que va tocar diverses rames de l'art, des de la pintura fins la poesia, passant per la prosa poètica (recollida a *Signe d'Aire*, edicions Proa 2000). També va crear revistes com AMPIT (1982-1984) i va ser el fundador de l'Escola EINA, viver de grans artistes.

Coetani d'Antoni Tàpies, va haver de fer front al fet de viure a una època convulsa però d'una extensa producció artística. Pare i creador d'una de les obres més coherents, líriques i personals dins l'abstracció colorista, seguint la línia de Matisse, de Miró i de Rothko (expressionisme abstracte norteamericà). Amb una pintura marcada per un personal tractament de la llum i del color, al més pur estil noucentista.

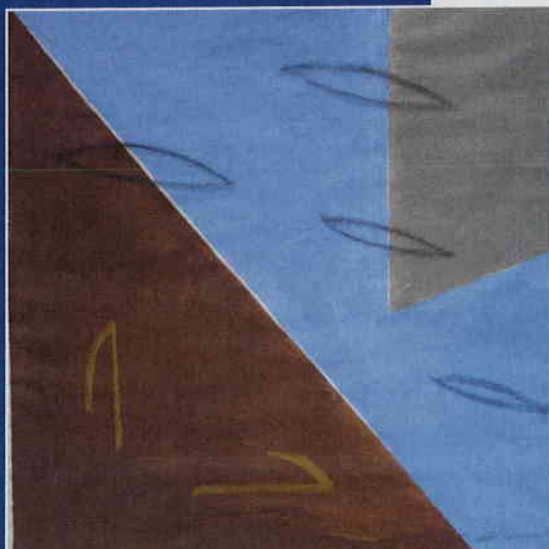
Un artista internacional, les seves obres estan presents en importants col·leccions com les del Museo Guggenheim, el Centre Pompidou de París,

la Tate Gallery de Londres i el Reina Sofía de Madrid, entre d'altres.

Tal i com va comentar la Consellera de Justícia, i Secretària de Cultura del PSC, Montserrat Tura: "Ràfols-Casamada pertany a la generació que just quan arribava a la plena joventut, el país entrava en la fosca travessia d'una dictadura que es va acarnissar en l'expressió cultural i, per tant, ell és dels que ens van ajudar a salvar els mots amb el seu traç i amb el seu color mediterrani, amb els seus assajos i poemes".

El reconeixement que el món de la cultura li ha ofert es plasma en els premis que se li han atorgat: Premio de Grabado Rosa Vera (1951); Premio Nacional de Artes Plásticas (1981); Premio Cáceres de Pintura (1981); Creu de Sant Jordi, Generalitat de Catalunya (1982); Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres, França (1985); Premio de las Artes de la CEOE, Madrid (1991); Officer de l'Ordre des Arts et des Lettres, França (1991).

A més de reconèixer la seva vàlua amb l'encàrrec de la pintura mural al Palau Sant Jordi de la Anella Olímpica, i al vestíbul de l'Ajuntament de Barcelona. ■

Obres de Ràfols Casamada per al PSC

LES COSES CLARES !!

NO ENTENC AQUESTA INDECISIÓ DEL SENYOR MONTILLA...!

LES COSES CLARES !

QUAN JO SIGUIIIII.....

VEJAM... PUJOL I DURAN NO SÓN INDEPENDENTISTES...

HO ÉS VOSTÈ ?

BÈÈ... DONCS...

ESTÀ VOSTÈ A FAVOR DE LES CONSULTES D'INDEPENDÈNCIA?

EEN PRINCIPII...!

PSI...

EN PRINCIPI... I EN FINAL? DONCS

MIRI...

D'AIXÒ EEE...

QUIN ESTATUT VOL? EL PRIMER O L'ACORDAT AMB ZAPATERO ?

DONCS... EHEEM!

(COF

COF

COF

CREU QUE VA SER BO VOTAR CONTRA LA NOVA LOFCA ?

POTSER EEEE...

LLAVORS EEE...

EL 2003 EL PP FA UNA PROPOSTA DE SUPRESSIÓ D'IMPOST DE SUCCESSIONS I VAN VOTAR NO !

EN CANVI ARA ?

AIIIIII MIRA...

I ALLÒ DEL NOTARI I FER-SE EL HARAKIRI ABANS D'ANAR AMB EL PP... HO FARÀ ARA ?

FF

NO HO VEU CLAR? POTSER ESTÀ INDECÍS ?

MMMMM...

SIGUEM DECIDITS ! FAREM UNA CASA GRAN...

GRANDE I LIBRE SI, BUFÓ

EL MAL QUE S'ARRIBA A FER O DIR PER ASSOLIR UN OBJECTIU RESULTA SER PECATA MINUTA

OH I TANT...!

OI MONTULL... ?

MANEL